

World Vision®

CÂU CHUYỆN SỰ THAY ĐỔI

Tương lai ở làng quê

Bộ ấn phẩm: Sáng kiến phòng chống mua bán người và di cư không an toàn

Bộ ấn phẩm: Sáng kiến phòng chống mua bán người và di cư không an toàn

© World Vision International 2014

ISBN 978-0-918261-47-2

Tác giả và cộng sự: Karen Rivera, Sok Vichheka

Bản Quyền: nghiêm cấm in, sao bất cứ phần nào câu truyện mà không xin phép trước, trừ trường hợp trích đoạn

Tác phẩm do Chương trình Chấm dứt Mua bán người (ETIP) - TNTG in ấn và phát hành.

Tầm nhìn Thế giới (TNTG) là tổ chức nhân đạo Cơ đốc, thực hiện các chương trình cứu trợ và phát triển nhằm cải thiện chất lượng cuộc sống cho cộng đồng, đặc biệt là trợ giúp trẻ em, người nghèo và người gặp hoàn cảnh khó khăn. TNTG hoạt động phục vụ tất cả mọi người, không phân biệt tôn giáo, sắc tộc, dân tộc hay giới

Để có thêm thông tin chi tiết về các ấn phẩm của TNTG hoặc lấy thêm bản sao của ấn phẩm này, hãy liên hệ tới địa chỉ: wvi_publishing@wvi.org.

TNTG rất cảm kích nếu nhận được thông tin về việc sử dụng ấn phẩm này cho tập huấn, nghiên cứu, thiết kế chương trình, thực hiện và đánh giá. Xin lưu ý, câu chuyện này dành cho thanh thiếu niên từ 12-17 tuổi và không phù hợp với trẻ dưới 12 tuổi

Thay mặt Chương trình ETIP: John Whan Yoon và Amy Collins. Biên tập: Heather Elliott. Quản lý in ấn: Katie Klopman Fike. Hiệu đính: Ian Pugh.
Tranh minh họa: James Dimanarig

Cuốn sách được Chương trình ETIP xây dựng, dựa trên bài học thực tế từ Dự án Ngân hàng Buôn bán Phụ nữ và Trẻ em (MDRTS)

Đồ họa, thiết kế và in ấn: Inis Communication – www.iniscommunication.com

Chương trình Chấm dứt Mua bán người
Tổ chức Tầm nhìn Thế giới Quốc tế tại Việt Nam

Tầng 4, tòa nhà HEAC

Số 14-16 Hàm Long, Quận Hoàn Kiếm, Hà Nội, Việt Nam

Điện thoại: (84-4) 3943 9920

Fax: (84-4) 3943 9921

Website: <http://www.wvi.org/vietnam>

CÂU CHUYỆN SỰ THAY ĐỔI

Tương lai ở làng quê

Bộ ấn phẩm: Sáng kiến phòng chống mua bán người và di cư không an toàn

Đã mấy ngày nay rồi, Srey Pech khóc lóc xin cha mẹ được đi Malaysia. Srey Pech kể với bố mẹ rằng có một người từ Phnom Penh tới làng mình để tuyển người làm, em được người đó đồng ý tuyển làm bảo mẫu ở Malaysia. Srey Pech rất muốn được đi tới đó.

“Đi mà, bố mẹ cho con đi đi mà!”. Cô bé khẩn khoản. “Con có thể kiếm được nhiều tiền ở đó. Còn ở đây, cả nhà mình cũng chả kiếm được như vậy từ làm than và trồng rau màu”.

“Con mới có 16 tuổi còn Malaysia thì quá xa”. Mẹ Srey Pech nói.

Srey Pech cố gắng thuyết phục cha mẹ mình, rằng là người tuyển dụng đó đã hứa làm giấy tờ cho cô và họ sẽ tập huấn cho cô trước khi rời làng quê đi làm bên đó. Nhưng cha mẹ của Srey Pech đã từ chối và không muốn nghe thêm lời nào cả

Một ngày nọ, Srey Pech nảy ra sáng kiến và cuối cùng cha mẹ đã đồng ý cho Srey Pech đi.

“Con sẽ đi xem trung tâm tập huấn ở Phnom Penh thôi. Nếu không thích, con sẽ về ngay trong vòng hai ngày”. Srey Pech hứa với bố mẹ mình như vậy.

Người tuyển dụng kia cũng đồng ý với kế hoạch của Srey Pech và nhanh chóng thu xếp cho Srey Pech đi một chuyến tới thành phố, một chuyến đi dài tới 5 tiếng đồng hồ.

Tại trung tâm tập huấn, Srey Pech gặp rất nhiều bạn gái trạc tuổi mình. Nơi đó rất chật chội. Không có chỗ nào để ngủ ngoài nền nhà và không một ai được phép ra khỏi khu nhà. Máy quay thì được gắn ở mọi nơi, xung quanh khu nhà là hàng rào cao vút.

Sau hai ngày, Srey Pech nói với người phụ trách là em muốn về nhà. Nhưng Srey Pech không được phép đi khỏi nơi đó.

Em được biết là mình không được phép rời khỏi nơi đó nếu gia đình không trả họ 125 đô la Mỹ, số tiền mà người chủ đã chi trả cho chuyến đi của cô bé. Em còn bị ép phải ký vào hợp đồng nợ ông bà chủ 3000 đô la Mỹ trong vòng hai năm trời.

Trong thời gian tập huấn, Srey Pech và các cô gái đều bị đánh, bị tát ngay cả với những lỗi nhỏ nhất. Một vài cô gái đã cố gắng chạy trốn nhưng đều không thành. Một ngày trước khi đi Malaysia, người phụ trách đã gửi cho cha mẹ Srey Pech 50 đô la Mỹ coi như ứng trước tiền lương cho Srey Pech. Họ còn cho Srey Pech và các cô gái mặc rất đẹp, rồi dặn họ một số điều phải tuân thủ như:

“Chúng mày không được nói chuyện hay ngồi cùng nhau ở sân bay và phải giả vờ không quen biết nhau”.

Ở Malaysia, Srey Pech làm việc với những người chủ rất tàn bạo, họ đối xử với em như nô lệ trong suốt 8 tháng liền.

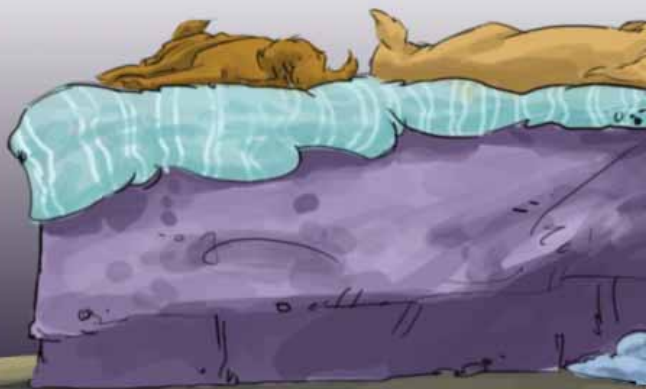
Srey Pech phải làm việc trong nhiều giờ, từ việc nhà cho đến lau rửa văn phòng cho ông bà chủ. Srey Pech còn phải chăm sóc 3 đứa con và 9 con chó của người chủ nữa. Thậm chí, cô bé chỉ được phép ngủ nghỉ cùng phòng với những chú chó đó thôi. Thế nhưng, chó thì được nằm trên đệm còn em thì phải nằm ở dưới sàn nhà.

Srey Pech ngày càng yếu ớt, mệt mỏi và cảm thấy không đủ sức làm việc nhà. Rồi bà vợ ông chủ đã cho Srey Pech thuốc để uống cho khỏe lại.

Cho tới ngày nọ, ông chồng bắt đầu quan tâm đến Srey Pech hơn thì bà vợ lại bắt đầu đánh Srey Pech nhiều hơn.

Một hôm, Srey Pech bị ép uống loại thuốc mới và bị nhốt trong phòng dành cho chó. Sau khi uống viên thuốc đó, Srey Pech thấy mình yếu lả đi và không thể làm việc nhà vào ngày sau đó. Srey Pech xin phép chủ để được về nhà nhưng bà chủ đã nói vì Srey Pech lười làm nên đã đánh cho tới khi em quá đau và ngất đi.

Srey Pech Pech tỉnh lại trong bệnh viện. Bác sĩ nói với ông bà chủ của Srey Pech rằng nên gửi Srey Pech về nhà đi, bởi có thể Srey Pech sẽ chết. Ông bà chủ lúc đó đã ngay lập tức mua vé cho Srey Pech về nhà.

Tại sân bay Phnom Penh, nhân viên xuất nhập cảnh gặp Srey Pech để thẩm vấn và họ thấy cô bé không được khỏe. Sau khi Srey Pech tường thuật về những chuyện đã xảy ra với cô bé thì họ đưa em trở về nhà.

Khi về tới nhà, Srey Pech bị trầm cảm nghiêm trọng. Cô bé thường khóc lóc và từ chối không nói chuyện với bất kỳ ai trong nhà về chuyện đã xảy ra với mình. Cũng bởi mọi người trong gia đình không biết cách giúp đỡ Srey, họ đã đổ lỗi cho Srey Pech về mọi chuyện xảy ra.

Khi Samnang, nhân viên TNTG tới thăm, Srey Pech đã chạy trốn vào vườn cây.

“Em sợ có ai đó từ công ty kia cử người đến bắt em sang để hoàn thành nốt hợp đồng kia”. Sau này, khi bình tâm lại Srey Pech đã nói với Samnang như vậy.

Samnang và cán bộ an sinh xã hội ở trong làng đã giúp đỡ để Srey Pech và mẹ em được tư vấn tâm lý. TNTG đã hỗ trợ chi phí đi lại cho hai mẹ con mỗi khi đến tư vấn theo hẹn. Phải mất mấy tháng trời tư vấn, Srey Pech mới khỏi bệnh trầm cảm.

Quá trình trị liệu và tư vấn tâm lý đã giúp cho cha mẹ Srey Pech hiểu hơn về con gái mình và đã thôi không trách mắng Srey Pech nữa.

Chị Samnang cũng thường xuyên theo dõi những thay đổi tích cực ở Srey Pech. Và khi đã sẵn sàng, Srey Pech được hướng dẫn cách kiếm tiền mà không cần phải rời khỏi làng quê của mình. Srey Pech đã quyết định bán hàng rau và TNTG đã hỗ trợ cho em chút vốn, vật liệu giúp em khởi nghiệp.

Chẳng lâu sau, Srey Pech đã kiếm được mỗi ngày khoảng 1.25 đến 2 đô la Mỹ và em còn có kế hoạch mở rộng kinh doanh nữa. Công việc buôn bán đã giúp Srey Pech trở nên tự tin trở lại. Mỗi khi hàng xóm sang mua rau, em đã không còn cảm giác sợ hãi khi nói chuyện với họ nữa.

Tới thăm lại gia đình cô bé, Samnang rất vui vì thấy những đổi thay tích cực ấy của Srey Pech. Samnang hỏi về việc liệu Srey Pech có còn muốn ra nước ngoài làm việc để kiếm tiền nữa không, Srey Pech ngượng ngùng mỉm cười và nói:

“Em không hề muốn quay trở lại Malaysia tí nào. Ở đó, em đã từng bị đối xử như một con chó, giờ em thà ở nhà còn hơn”.

Chương trình Chấm dứt Mua bán người
Tổ chức Tầm nhìn Thế giới Quốc tế tại Việt Nam
Tầng 4, tòa nhà HEAC
Số 14-16 Hàm Long, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội, Việt Nam
Điện thoại: (84-4) 3943 9920 Fax: (84 4) 3943 9921
Website: www.wvi.org/vietnam

